
Kyrkomötet
Motion 2018:21
av Aron Emilsson och Julia Kronlid

Svenska kyrkans hållning till böneutrop

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att

1. uttala att Svenska kyrkan har en kritisk hållning till etablerandet av böneutrop i Sverige,
2. uppdra till kyrkostyrelsen att ta fram råd och riktlinjer till stift och församlingar för hur man kan förhålla sig till etablering av böneutrop, med respekt för såväl dialog som vår kyrkas missionsbefallning.

Motivering

Det senaste året har frågan om muslimska böneutrop i Sverige aktualiserats och accentuerats i samhällsdebatten. I takt med att islam blivit en allt större religion i vårt land har också steg för att institutionalisera trosuppfattningen tagits runtom i landet. Moskéer byggs och allt fler ansökningar om böneutrop från minareter framställs. Det här är nya fenomen i det svenska samhället och reser många frågor och ställer krav på såväl samhället som Svenska kyrkan som folkkyrka och största kristna trossamfund att inta en enhetlig hållning i frågan, då många medborgare och kyrkomedlemmar kräver en samlad hållning och tydligt avståndstagande.

I februari i år ansökte Växjö moské om att få ha böneutrop i staden. Något som vållade stor debatt nationellt, särskilt efter att representanter från Svenska kyrkan aktivt välkomnade böneutrop i stadsmiljön och ansåg det vara en naturlig del i en mångreligiös miljö och att jämföras med kyrkklockornas historiska förankring.

För det första kan vi som kyrka konstatera att kyrkklockors klang inte är jämförbart med muslimska böneutrop. Det förstnämnda har dels har en djup historisk och folklig förankring där vi förstår budskapet, dels är det en kallelse till gudstjänst, men inte bön i sig. Det andra är ett uttryck för en helt annan religiös och kulturell värderingsbas som förkunnar en bön i sig vars budskap och syfte är att islam proklamerar över en stad eller ett område och därmed inskränker religionsfriheten. Dessutom kommuniceras böneutrop på ett språk som majoritetsbefolkningen inte kan förstå och ta till sig.

För det andra kan vi konstatera att det naturligtvis är problematiskt om kyrkoföreträdare i en tid av stora medlemsutträden aktivt stödjer institutionaliserade muslimska böneutrop i strid med såväl missionsbefallningen som invånarnas önskan. I en tid då Svenska kyrkan tappar medlemmar i sällan skadat slag torde bland det viktigaste för vår kyrka vara att stärka missionen och evangelisationen och gå ut och göra fler till lärjungar i den kristna tron, framför att aktivt underlätta främmande religioners utbredning i Sverige.

Sverigedemokraterna välkomnar en god dialog med andra trossamfund. Samtal är generellt av godo och bör bejakas, men det får aldrig innebära att kyrkan ger avkall

på sin egen identitet och tro. Insamlande av medel för uppförande av moskéer, anställningar av imamer, eller stöd för böneutrop jämte andra ageranden som driver fram islamisering av det svenska samhället ska naturligtvis inte ske från Svenska kyrkan.

Vår kyrka står i en identitetskris och bland det viktigaste i nuläget är att stärka den egna missionen och sprida det kristna budskapet i hela landet. Kyrkan står för stora kulturella och sociala värden som kräver folkets förtroende och tillhörighet. Det finns många stenar att vända på för att synliggöra den kristna missionen och dessutom stödja de som flytt islamismen och konverterat till vår kristna tro. Sverigedemokraterna driver till exempel sedan länge frågan om att inrätta ett nationellt center för konvertiter.

Svenska kyrkan bör tala om hållbarhet och då inte minst social sådan. I det ingår att göra vad vi kan från civilsamhällets sida för att stärka sammanhållningen, eller vad som i dagligt tal kallas integration. Den försvåras kraftigt genom inrättandet av böneutrop om målet ska vara att uppgå i det svenska samhället där traditionen av islamska böneutrop är obefintlig. Tvärtom bör det eftersträvas att lära sig svenska och uppgå i den svenska nationen. Därtill bör Svenska kyrkan tidigt vända sig till nyanlända med välkomstmateriäl, introduktion och öppna dörrar till den demokratiska folkkyrka vi utgör.

Sverige är i många avseenden ett av världens mest sekulariserade länder samtidigt som invandringen från religiöst och kulturellt avlägsna länder varit och ännu är stor. Det gör att Svenska kyrkan har flera utmaningar, dels att vända en nedåtgående medlemstrend och ett vikande besökstal, dels möta de stora grupperna av människor med annan tro. Religionsfriheten är absolut och religionsdialog med andra trossamfund bör fortgå, men för dialog och samtal, eller för den delen utövandet av sin personliga tro, krävs varken fullskaliga moskéer, eller böneutrop i bostadsområden. Svenska kyrkans målsättning måste vara att fler ska dela vår kristna tro på Jesus, vår lära och tradition. Med tydlig profil, kontur och identitet kan kyrkan både behålla och locka nya medlemmar. Dessutom framkom det nyligen i en Novus-undersökning beställd av SVT att drygt 60 procent av svenskarna vill se ett förbud mot böneutrop. Det bör Svenska kyrkan vara lyhörda för. Låt oss ta fasta på tro och tradition och slå fast en enhetlig hållning där vi som landsomfattande kyrka ställer oss kritiska till etableringen av böneutrop.

Stockholm den 12 juli 2018

Aron Emilsson (SD)

Julia Kronlid (SD)